

HIEP, HIEP, HOERA!

December 2021,
gewestvergadering en veel volk.
Ik was blij en ongerust
terzelfdertijd.

Alles verliep vlot zoals steeds
maar ik duwde de vraag: *“Wil er
iemand nog iets vragen?”*, steeds
voor mij uit want ik vermoedde
dat het venijn in de staart zat.

William, die normaal het vuur aan de lont stak en altijd iedereen wakker maakte, was nu bijzonder stil. Niet normaal! Ik wou vluchten, hoho, maar ik stelde ze toch. Het Britse parlement was er niets tegen want bijna iedereen had een vraag of opmerking. En raar maar waar, allemaal over hetzelfde onderwerp: *het einde van het A.Vi.Bo.-blad*.

Het A.Vi.Bo.-blad

Officieel orgaan van de Koninklijke Nationale Federatie «ALGEMENE VINKENIERSBOND» v.z.w. - Zetel en Secretariaat: Schardauw 1, Bus 1, 8520 KJURNE - tel. 056 - 70 18 64 - fax 056 - 70 18 64 - e-mail: info@avibo.be
Erkeningsnummer P02260
Voorheen erkend door het Ministerie van Landbouw: M.B. 1.10.1974 en 12.09.1977 - B.S. 26.10.1974 en 21.09.1977 en sindsdien door de Minister van de Vlaamse Gemeenschap: M.B. 11.09.80 - B.S. 30.09.80 - M.B. 04.08.83 - B.S. 01.09.83 - M.B. 29.07.86 - B.S. 30.08.86 - M.B. 24.07.89 - B.S. 30.08.89 -
M.B. 29.07.92 - B.S. 20.08.92 - M.B. 25.07.95 - B.S. 12.10.95 - M.B. 10.09.98 - B.S. 19.09.98 - M.B. 00.07.01 - B.S. 02.10.01 - M.B. 16.08.04 - B.S. 09.09.04 - Besluit van de A.G. van 08.11.07 - Besluit van de A.G. van 25.10.2010 - B.S. 20.11.2010
Abonnementenprijs 2019: 1 j.: 50 € (1 jan.-31 dec.) - 6 m.: 40 € (1 jan.-30 juni en 1 jul.-31 dec.) - Bulletin 1 j.: 70 € - Abonnementen: Postcheque IBAN: BE35 0000 3672 7957 - BIC: BPO1BEB1 en BNP Paribas Fortis IBAN: BE71 2650 2648 5069 - BIC: GEBABEB3 van de Kon. Nat. Fed. Alg. Vinkeniersbond vzw KJURNE

Nog nooit had ik zoveel geweeklaag en beschuldigingen gehoord van vinkeniers: *“Het zal het einde van de vinkensport zijn”*, *“We kunnen niet meer gaan spelen want nergens gaat er staan waar zettingen zijn”*, *“Artikels trokken op niets”*, *“Wanbeheer”*, *“Te duur”*, *“Uitslagen?”*...

Mijn oren begonnen te tuiten en plots zei iemand: *“En wat nu, vertel het ons.”*

Ik hinkte op twee gedachten. Enerzijds dat het reeds meerdere malen was verschenen en uitgelegd, anderzijds dat er moet geluisterd worden. Ik begon met te zeggen dat het *‘nieuwe digitale’* GRATIS was... en het was stil. Eerlijk gezegd had ik op dat moment ook nog niet alle informatie maar kon het grootste deel overtuigen dat men in Kuurne druk doende was om alles op poten te zetten, geen drie maar vijf.

Een minderheid bleef negatief reageren en achteraf bleek dat zij zelfs al jaren geen blad hadden, hoho. Eddy Planckaert was daar ook en zong als afsluiter: *"We zijn goed bezig..."* Neenee, maar het had wel geholpen.

Toen ik opgefokt thuiskwam, zei ik tegen mijn vrouw: *"Straks gaan ze het bondsgebouw van A.Vi.Bo. bezetten en een Trumpke doen voor dat A.Vi.Bo.-blad."* Haar antwoord was: *"Hopelijk kunnen ze beter bezetten dan jij. En eerlijk gezegd ga ik blij zijn dat dienen nagel weg mag in de WC."* Ja, gewestlijder zijn... niet simpel hé!

Op woensdag 22 december viel de bom... in de brievenbus; het laatste aanraakbare vinkeniersbladje was een feit. Vreugde bij de eeuwige criticasters, gelatenheid en hoop bij de positief ingestelden.

Op fb verscheen fake news met bakken: het was gedaan met zetten, de navelstreng met A.Vi.Bo. was doorgeknipt...! Ik belde naar mijn schrijfmentor Brusselmans H. om raad en zijn antwoord was duidelijk zoals steeds: *"Van Gent, wie dat schrijft is n' een lozer, geef hem n' een keer n' een stamp tegen ... Als de navelstreng doorgeknipt wordt dan is er toch nieuw leven zeker gotv...!"*

EN hij had gelijk, want half januari 2022 verscheen de *'eerste uitgave van het digitale A.Vi.Bo.-blad'* op de schermkes bij de liefhebbers die in december goed geluisterd hadden. Het werd plots stil aan de overkant en met wat hulp van meer gedreven foongebruikers scheen de zon terug aan de vinkenhemel.

In Kuurne kwamen de aanvragen voor lidmaatschap van de woensdagmail vlot binnen en steeds meer en meer liefhebbers spraken zich positief uit over de inhoud en stiptheid van bezorging.

Samen met admin., zettingsoft en deze woensdagmail is de zure appel verteerd. Het is gelijk fietsen, éénmaal ge het kunt... valt ge toch nog, hoho.

Nummer 52 was eind december een feit; het resultaat van één jaar werken en er vooral in geloven want vanzelf gaat het ook niet. Ik heb geen poster boven mijn bed hangen van A.Vi.Bo. zoals sommigen soms denken.

Maar ik moet eerlijk bekennen dat ik dit resultaat niet had verwacht en zeg: **"Proficiat"** aan de ontwikkelaars en instandhouders, uitgenomen enen!

Juist: LVG!

Meer dan 2000 mails gaan iedere woensdag de server uit. Evenveel liefhebbers zijn nog niet mee met het verhaal: niet geïnteresseerd, niet weten van het bestaan, verloren gelopen..., nog niet ingeschreven...?

Ik denk dat de besturen hier verandering in kunnen brengen; stel de vraag aan de leden, leg uit wat het inhoudt, laat ze inschrijven als het nog niet gebeurd is, zeg een paar maal dat het gratis is, hoho.

U zal zien dat deze hulp bij velen een stimulans kan zijn om hun schermkesvrees te overwinnen. Zeker bij de oudere generatie! Ik ben blij dat de switch van 180° is gelukt. Kritiek en twijfel is en was normaal maar als het tegendeel bewezen wordt, was het alle moeite waard.

We staan opnieuw aan de drempel van een nieuw seizoen, weer een uitdaging in deze dol gedraaide wereld. We weten wat er ons te doen staat: geen Poetins of Trumpkes doen maar zorgen voor elkaar en voor LVG.

Zagegem de jaren 50/60: twee vinkenmaatschappijen, twee meningen over alles. De ene rebels, de andere voor reden vatbaar.

De Zagezangers schuin over de kerk, de Slimme Zangers naast de kerk. Als het woord 'commentaar' nog niet bestond dan is het bij de Zagezangers uitgevonden! Niets van de kerkkant was goed. De Zagezangers, zij waren het uithangbord van de vinkensport en dat mocht wat kosten: grote papieren palmen in geuren en kleuren...

De slimmeriken trokken zich daar niets van aan en bleven geloven in soberheid en zaaien naar de zak. Op zekere zondag verscheen er een net geklede man in het dorp en hij ging binnen in het lokaal van de Slimme, want ergens voelde hij aan zijn water dat 'De Zagezangers' niet alleen op de dorpsnaam sloeg. Na de prijsdeling ging hij bij het bestuur zitten, trok aan de bel en opende de lange kartonnen platte dozen die hij tijdens de zetting uit zijn koffer had gehaald. De bestuursleden kwamen wat dichterbij en zagen prachtige palmkes, klein en groot, te voorschijn komen. Prachtig!

De verkoper zei: *"Komt er maar n'en keer aan wej"*, en ja ze voelden en voelden. Geen papier? *"Dat zijn nu de zijden bloemen van de toekomst, onverwoestbaar, waterbestendig, met één woord: SUPER"*, was de presentatie van de man uit West-Vlaanderen. Hij vroeg een emmer water, stak er een palmke in, zegende het hele bestuur en de zijden bloemen uit Taiwan zagen er nog frisser uit. Als laatste bewijs ging op het palmke zitten, trok een smoel want het haakje om ze op te hangen stond recht... maar zijn honderd kilo was niet te merken; even schudden met de palm en alles weer als nieuw. Het kwijl liep uit de opengevallen bestuurmonden en onmiddellijk kochten ze twee reeksen van dertig vogels, zo noemde dat.

Niet goed: geld terug, wel goed: bellen voor meer en 10% afslag!

De zondag daaropvolgend hingen de nieuwe palmkes en bloemen reeds vroeg voor het raam aan de koord. De liefhebbers keurden en luisterden naar de voorzitter die uitleg gaf en ook demonstreerde en er een ander liet op zitten; geen commentaar bij de Slimmen. Aan de overkant was het anders, want ze hadden het ook gezien. En in geen tijd stond er een bendeke aan 't venster met de bloemenweelde: *"Te warm gewassen zeker, zetting voor kabouters vandaag, beetje duivenmest geven... haha."* De verwachte commentaren!

Alle liefhebbers waren aangenaam verrast en stemden toe om de papieren bloemen naar de geschiedenisboeken te verwijzen...

Om elf uur begon het plots te regenen maar de liefhebbers met de kunstzijden palmkes konden zonder problemen naar huis. Aan de overkant zaten ze vast met hun papieren bloemen, groot ja... maar water was hun grootste vijand; alle kleuren van de regenboog en dan maar in de vuilbak. Het lachen was hen snel vergaan. Vooral als ze zagen dat er ook meer vogels op de zettingen waren aan de overkant. Maar ze plooiden niet; nóg grotere papieren palmen. Tegen het einde van het seizoen waren de nieuwe bloemen overal te zien: op het kerkhof op de graven van familie van de 'Slimmen', op het altaar in plaats van de papieren die regelmatig in brand schoten door de kaarsen, in de huiskamers in een vaas op de tafel, successtory! Twee jaar na datum wierpen de rebellen de handdoek. Maar hun zijden bloemen kwamen van een andere leverancier. Ha ja, eens rebel altijd rebel!

Toen ik 1967 bij de stichting van 'De Zingende Pintenierkes' de eerste secretaris was in korte broek waren de kunstzijden bloemen en palmkes reeds een feit en reden we ieder jaar naar Ardoonie bij Elza. Zij was met haar team een begrip in de vinkensport wat de bloemenweelde betrof die ze aanbood . Allemaal handwerk en niets was onmogelijk.

Reeds vele jaren heeft de 'levende bloem' de plaats ingenomen, met succes. Toen betaalbaar, nu minder en vooral meer zoek- en rijwerk. U ziet het, er zijn

nog veel goede zielen in de besturen maar ze moeten af en toe ook eens het gevoel hebben dat wij dat met dank beamen.

Hola, ik krijg een mail binnen...

Oei 't is uit China: "Levende kunstbloemen te koop..."??

Lucien van Gent